

Arrest

nr. 286 977 van 31 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4ème/étage REGUS
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat V. HENRION en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtoense origine te zijn. U bent geboren op X 2003 in het dorp Zara Godaran uit het district Chaparhar gelegen in de provincie Nangarhar, waar u uw hele leven verbleef tot aan uw vertrek naar Europa.

's Ochtends nam u de koeien mee om te grazen en in de namiddag ging u naar de madrassa. Op een dag werd u onderweg naar de moskee tegenhouden door drie Talibanleden die u probeerden te overtuigen om u aan te sluiten en explosieven te vervoeren. U gaf aan dat u nog jong was en het voorstel met uw ouders ging bespreken.

Toen u die avond thuiskwam van de moskee vertelde u alles aan uw ouders die nerveus reageerden, zeiden dat u niet meer mocht praten met onbekende mensen en u zich moest focussen op uw studies. De volgende dag werd u opnieuw tegengehouden door dezelfde drie Talibanleden op weg naar de moskee. U zei dat uw vader u geen toestemming had gegeven om u aan te sluiten waarop zij de naam en het adres van uw vader vroegen, wat u gaf. Toen u 's avonds terugkwam van de madrassa vertelde u alles aan uw ouders die besloten om u niet meer naar de madrassa te laten gaan, maar uw studies thuis te laten verder zetten. De volgende dag kwamen dezelfde drie Talibanleden langs bij uw huis om uw vader te overtuigen zijn zoon te laten aansluiten bij hun zaak. Uw vader weigerde opnieuw, waarop de Taliban zei dat ze later gingen terugkomen, uw vader goed moest nadenken en indien hij nogmaals zou weigeren ze uw vader en u zouden doden. Twee dagen later kwam de Taliban opnieuw langs. Ze vermoordden uw vader en doorzochten het hele huis op zoek naar u. Uw moeder had u echter verstopt in de ruimte van de koeien, waar u niet gevonden werd. De volgende avond ging u mee met uw oom die u de daaropvolgende middag in een auto stopte richting Kabul, van waaruit uw reis startte.

Op 20 juni 2020 kwam u België binnen, waar u op 6 juli 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u een taskara voor.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de Taliban.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat u niet voldoende en/of tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat.

U verklaart te vrezen dat de Taliban u gaan vermoorden omdat u niet bent ingegaan op hun vraag om hen te vervoegen. Uw verklaringen over deze problemen zijn echter dermate vaag en weinig overtuigend dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Wat betreft uw verklaring dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf en de **EUAA Country Guidance** van april 2022) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Daarnaast blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouders en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de taliban. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.

Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten.

U geeft immers zelf aan dat u de drie Talibanleden die u probeerden te rekruteren nog nooit had gezien in het dorp (CGVS, p. 11). Gevraagd of het mensen uit de regio waren, antwoordt u dat er veel Taliban

aanwezig zijn in de regio, ze niet uit uw dorp kwamen en het de eerste keer was dat u ze zag (ibid.). Gevraagd of de drie personen die u hadden tegengehouden naar de madrassa of moskee van uw dorp gingen, antwoordt u dat u ze niet zag in de madrassa, maar sommigen wel hun gezicht bedekken als ze naar de moskee komen om te bidden (CGVS, p. 12). Gevraagd of de Taliban jongeren probeerden te rekruteren in de madrassa, antwoordt u van niet, ze soms naar de madrassa kwamen om te bidden of om de veiligheid te waarborgen, maar ze 'niets vroegen' binnen de madrassa (CGVS, p. 13). Gevraagd hoe de Taliban er in uw dorp voor zorgde dat jongens of mannen zich aansloten bij hen, antwoordt u dat u jong was en er niet veel over wist, maar twee families een maand eerder zijn gevlucht omdat de Taliban hun zonen wou rekruteren (ibid.). Gevraagd of u hoorde of andere jongens uit de madrassa werden lastiggevallend door de Taliban, antwoordt u van niet, dat u niets hoorde van andere jongeren uit de madrassa, maar mensen zo'n zaken voor zichzelf houden als het gebeurt (ibid.). Gevraagd of de Talibanleden de naam van uw vader kenden, antwoordt u dat ze niet reageerden toen u de naam van uw vader zei (CGVS, p. 14). Gevraagd of uw vader de Talibanleden herkende toen ze naar uw huis kwamen, antwoordt u dat u aan uw vader zei dat het om dezelfde mensen ging die u eerder al hadden tegengehouden langs de weg (ibid.). Gevraagd of uw vader die mensen al eens eerder had gezien, antwoordt u van niet (ibid.).

Het is dan ook merkwaardig te noemen dat de Taliban in uw persoonlijk geval uitzonderlijk veel moeite deden om u te rekruteren. U verklaart immers dat de Taliban u twee maal aanspraken op weg naar de madrassa, twee maal tot bij uw huis kwamen om uw vader te overtuigen om u te laten aansluiten en na uw vertrek uit Afghanistan nog minstens twee maal – en mogelijks meer – bij uw huis zijn langsgekomen om u te zoeken en uw familie te bedreigen (CGVS, p. 8, 9, 10, 11, 12 en 13). Er kan dan ook worden verwacht dat u in concreto aantoont waarom de Taliban dermate veel moeite zouden doen om u te rekruteren, doch u blijft hier in gebreke. Gevraagd waarom de Taliban zo geïnteresseerd waren in u, antwoordt u dat u 'het niet weet', maar u hoorde dat u jong en makkelijk beïnvloedbaar was (CGVS, p. 13), hetgeen niet kan overtuigen als uitleg.

Verder maakt u de concrete vervolgingsfeiten zoals ze zich volgens u hebben voorgedaan niet aannemelijk. U verklaart dat u de Taliban tijdens de tweede ontmoeting langs de weg meedeelde dat uw vader niet akkoord was met de rekrutering, waarop de drie Talibanleden de volgende dag langskwamen bij uw huis om uw vader proberen te overtuigen (CGVS, p. 9). Gevraagd wat uw vader zei, antwoordt u dat hij de rekrutering opnieuw weigerde (CGVS, p. 11). Gevraagd wat de Taliban zeiden, antwoordt u dat ze begonnen te schreeuwen en dreigden om jullie beiden te vermoorden als uw vader u niet zou meegeven (CGVS, p. 11 en 12). Gevraagd waarom de Taliban u dan niet gewoon meenamen en uw vader doodden, antwoordt u dat ze uw vader probeerden te overtuigen en dat de insteek was van de discussie die dag (CGVS, p. 12). Gevraagd waarom de Taliban bij het eerstvolgend contact uw vader gedood hebben, antwoordt u dat uw vader naar buiten ging, een discussie ontstond omdat uw vader de rekrutering opnieuw weigerde waarop ze hem doodschoten (CGVS, p. 12). Gevraagd hoe het komt dat ze u dan niet gevonden en meegenomen hebben, antwoordt u dat uw moeder u verstopt had in de ruimte van de koeien, waar u zich verstopte onder gras, hooi en hout (ibid.). U verklaart dat ze het hele huis doorzochten, elke kamer afgingen, alles doorzochten, maar u niet vonden (CGVS, p. 9 en 13). Gevraagd waar uw zus en broers waren op dat moment, antwoordt u dat iedereen thuis was (CGVS, p. 12). Gevraagd waarom de Taliban dan geen broer meenam om zich aan te sluiten, antwoordt u dat uw broers op dat moment nog te jong waren, binnen bleven en de Taliban hen nog nooit gezien had (ibid.).

Het is merkwaardig te noemen dat de Taliban ook na twee weigeringen van uw vader hem nog steeds bedenktijd zouden geven en niet meteen zouden handelen en meenemen wat ze schijnbaar zo graag wilden, namelijk u. Het is ook vreemd dat uw vader na expliciete doodsb bedreigingen van de Taliban geen enkele verdere – nadat hij u eerder thuishield van de madrassa – actie zou ondernemen om zijn familie te beschermen of in veiligheid te brengen. De Taliban kondigden immers aan dat zij zouden terugkeren en bij een nieuwe weigering zouden overgaan tot de executie van uw vader en u. Het valt dan ook moeilijk uit te leggen waarom uw vader en voltallige familie als makkelijk doelwit thuis zouden blijven in afwachting van aangekondigde gebeurtenissen. Het is ook weinig aannemelijk dat de Taliban na alle moeite die zij al hadden gestoken in uw individueel geval en na de moord op vader zomaar met lege handen zouden vertrekken zonder u – zeer fel begeerd door de Taliban – mee te nemen.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u op de DVZ niet vermeld heeft dat de Taliban nog eens langskwam om vader te overtuigen en hem pas later doodde (vragenlijst CGVS, punt 5). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat u dat wel gezegd hebt en ze het misschien vergeten te noteren zijn (CGVS, p. 13).

Uit het bovenstaande blijkt dat u niet voldoende en/of tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation** van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan***

Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de **COI Focus Afghanistan**.

Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden.

Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel

volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM.

Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie-richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie-richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op en **Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen**, van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van

vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Wat betreft de door u voorgelegde taskara dient te worden opgemerkt dat deze niets kan wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. Een taskara is immers slechts een indicatie van uw identiteit en nationaliteit, hetgeen in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen."

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een theoretische toelichting van voormelde geschonden geachte bepalingen.

Verder ontwikkelt verzoeker het middel als volgt:

"B. TOEPASSING IN CASU

1) Wat betreft de kwetsbaarheid van de eiser

De verzoeker kwam België binnen op 24 juni 2019 als niet-begeleid minderjarige. Hij was minderjarig voor een groot deel van zijn procedure.

De verzoeker verliet zijn land inderdaad als minderjarige en kwam België binnen op 17-jarige leeftijd. Het is niet meer dan normaal dat er bepaalde zaken zijn die hij zich niet heel precies meer herinnert. Hij was immers een kind in Afghanistan. Het is ook niet meer dan normaal dat hij onder deze omstandigheden,

bijvoorbeeld niet alle belangrijke talibanleden uit zijn regio kent. Er werd als kind in Afghanistan niet van hem verwacht van alles op de hoogte te zijn, noch ervan op de hoogte te willen zijn. De verzoeker ziet niet in hoe er met zijn jeugdige leeftijd en maturiteit rekening gehouden werd.

2) Antwoord op de motivering van de bestreden beslissingen omtrent de asielaanvraag van de eiser
In casu hechtte de verwerende partij, verekeerdelijk, geen geloof aan de verklaringen van de verzoeker betreffende de problemen die hij in Afghanistan kende met de taliban. Zij liet eveneens na rekening te houden met het profiel van de verzoeker als verwesterde Afghaan.

a) Wat betreft de problemen van de verzoeker met de Taliban

Wat betreft, ten eerste, de praktijk van gedwongen rekrutering door de Taliban, kan de verzoeker alleen maar vaststellen dat de ervaring van de verzoeker in de praktijk afwijkt van hetgeen de verwerende partij beweert op basis van de informatie die zij raadpleegde. Daarenboven moet rekening gehouden worden met de bron van de informatie omtrent gedwongen rekrutering in Nangharhar uit het EASO "Recruitment by amred groups" rapport. Er wordt verwezen naar de verklaringen van één enkele persoon, met name Borhan Osman, analist bij het Afghanistan Analyst Network. Hij werd op 4 april 2016 telefonisch geïnterviewd, blijkt uit ditzelfde rapport (EASO "Recruitment by amred groups" pagina 11). Deze informatie dateert van meer dan zes jaar geleden, en houdt geenszins rekening met de felveranderde situatie. Er is dan ook absoluut geen reden om aan te nemen dat de informatie uit dit EASO rapport van september 2016, gebaseerd op een telefoongesprek met één persoon, accurater zou zijn dan de gedetailleerde verklaringen van de verzoeker.

De provincie Nangarhar was voor de machtsovername van 15 augustus 2021 een provincie waar veel gewelddadige incidenten plaatsvonden: clashes tussen de Afghaanse politie of het Nationale Leger waren er dagelijkse kost. De Taliban was in Nangarhar voor de machtsovername inderdaad vaak betrokken in gevechten, met alle gevolgen (gewonde en gesneuvelde strijders) van dien. In deze context is het uiteraard minder vanzelfsprekend dat de Taliban er voldoende vrijwilligers had: in tegendeel! Zoals het EUAA-rapport ook bevestigt: [...]

De informatie waarop de verwerende partij zich beroept om te stellen dat er geen sprake was van gedwongen rekrutering door de taliban in de regio van herkomst van de verzoeker is aldus gedateerd en stemt evenmin overeen met de realiteit. De verzoeker weet heel goed dat in het district Chaparhar mensen wél gedwongen werden om zich bij de Taliban aan te sluiten. De verzoeker wenst ook te benadrukken dat hij wel degelijk een interessant profiel voor de Taliban had. Rekrutering van jongens en jongemannen kwam zeer vaak voor in zijn regio.

De verzoeker gaf bovendien aan dat hij weet heeft van twee families die het dorp verlieten omdat ze problemen hadden met de taliban. Hij wijst er overigens ook op dat indien gezinnen problemen hadden met de taliban, dit niet iets was wat ze aan andere dorpingen vertelden. Dit is nu eenmaal hoe de Afghaanse cultuur in elkaar zit. Problemen worden binnen de familie besproken en opgelost. Dit wordt ook van jongs af aan aangeleerd, en het is dus ook niet zo dat kinderen dit onderling met elkaar bespreken. De verwerende partij liet na om de verklaringen van de verzoeker te beoordelen in het licht van de Afghaanse context.

De verwerende partij verliest geheel uit het oog dat het algemeen geweten is dat de taliban al jarenlang kinderen recruterend voor het uitvoeren van o.a. zelfmoordaanslagen. Bij wijze van voorbeeld, door de jaren heen: [...]

De beschikbare informatie bevestigt duidelijk dat kinderen geviseerd worden door de taliban om de eenvoudige reden dat ze kinderen zijn. Dit was doorheen de jaren steeds zo, maar nog meer in 2020, oftewel de periode waarin ook de verzoeker zijn land moest verlaten.

De verzoeker kan niet begrijpen wat het gegeven dat zijn vader de drie talibanleden niet (her)kende zou bewijzen. Hij beweerde immers nooit dat hij werd aangesproken omwille van wie hij, of zijn vader was. Hij kwam toevallig talibanleden tegen, die op deze manier geïnteresseerd raakten in hem. Nadat ze hem twee keer aanspraken, raakten ze gefrustreerd: hoe durfde de vader van de verzoeker zomaar een verzoek van de taliban weigeren?

De verweerder acht de feiten zoals de verzoeker ze beschrijft niet aannemelijk. Nochtans legt hij duidelijk uit hoe hij twee maal zelf met de taliban sprak. Nadat hij hen vertelde dat zijn vader hem geen toestemming had gegeven om zich bij hen aan te sluiten, kwamen ze bij de verzoeker thuis langs.

Ze gaven verzoeker's vader nog één kans: hij kreeg nog éénmaal de kans om zijn zoon vrijwillig met hen mee te laten gaan. Dit is inderdaad hun modus operandi: de taliban komen éénmaal langs het huis van een persoon, alvorens ze tot geweld overgaan. Toen ze de tweede maal langswamen bij de verzoeker thuis en zijn vader opnieuw weigerde, was de maat vol. Ze schoten de verzoeker ter plaatse neer. Echter zat de verzoeker in de koeienstal verstopt. Het moge duidelijk weze dat een koeienstal geen eenvoudige plek is om te doorzoeken: er lopen koeien rond, het ligt er vol uitwerpselen van de koeien, nat hooi, droge hooibalen, voeder en ga zo maar door. Daar komt nog bij dat het donker was, en dat er in de stal geen

elektriciteit was. Ook al waren ze vastberaden, ze gingen de verzoeker niet kunnen vinden in de stal. Het is dan ook niet ondenkbaar dat ze besloten hebben om de zoektocht voorlopig te staken, en terug te komen op een onverwacht moment.

b) Wat betreft de situatie van de eiser (als 'verwesterde' Afghaan) na de machtsovername door de Taliban In casu liet de verwerende partij duidelijk na om de situatie van de eiser na de machtsovername door de Taliban grondig te analyseren. Dit druist in tegen hetgeen door Uw Raad werd bepaald in het arrest nr. 270 813 van 31 maart 2022 (stuk 3). Op de website van de Raad, staat hierover het volgende te lezen: [...]

NANSEN publiceerde in oktober 2021 haar onderzoek naar de specifieke situatie van Afghaanse mannen die een volgend verzoek indienden na de machtsovername door de Taliban. In haar onderzoek raadpleegde NANSEN verscheidene bronnen die allemaal hetzelfde bevestigen: de reeds zorgwekkende veiligheidssituatie in Afghanistan blijkt enkel te verslechteren en het aantal burgerslachtoffers blijft zeer hoog (**stuk 4**, pp. 7-9). In tegendeel tot de situatie voor de machtsovername, blijkt bovendien dat er geen veilige gebieden meer zijn die als intern vluchtalternatief beschouwd zouden kunnen worden (**stuk 4**, p. 10). Dit wordt bevestigd door UNHCR in haar adviesnota van februari 2022: [...]

De negatieve beslissing die door de verwerende partij genomen werd ten aanzien van de verzoeker druist dan ook in tegen het advies van UNHCR: [...]

"Verwesterde" Afghanen (d.w.z. Afghanen die sinds enige tijd in het Westen verblijven), is de situatie bovendien zeer gevaarlijk geworden. Ook de UN High Commissioner for Refugees (UNHCR) bevestigt dat de huidige situatie ook belangrijke implicaties kan hebben voor personen die reeds voor de machtsovername een negatieve beslissing kregen (**stuk 4**, pp. 10-11).

Bovendien blijkt uit eerder onderzoek dat het niet zo eenvoudig is voor terugkerende Afghanen om hun verblijf in het Westen en de blijvende impact ervan verborgen te houden: [...]

Verwestern staat, volgens de Taliban en ook de Afghaanse samenleving, gelijk aan afvalligheid en gedrag dat indruist tegen de aanvaarde waarden en normen: [...]

Afghanen die na een lang verblijf in het Westen gedwongen zouden worden om terug te keren, zullen te maken krijgen met daden van vervolging uitgaande van verschillende actoren: [...]

De verwerende partij besluit in de bestreden beslissing (p. 11) dat uit de beschikbare informatie niet blijkt dat in het algemeen gesteld kan worden dat personen die terugkeren uit het Westen risico lopen op vervolging. Echter verwijst de verwerende partij slechts naar één rapport (dat bovendien NIET uitsluit dat verwesterde Afghanen het risico lopen op vervolging) en gaat zij geheel voorbij naar al het onderzoek dat hierover werd gedaan. De verwerende partij ging aldus over toch een gedeeltelijke lezing van het EUAA-rapport, en liet na andere beschikbare informatie te consulteren. Wat betreft haar stelling dat stigmatisering of uitstoting slechts in uitzonderlijke gevallen als vervolging beschouwd kunnen worden, dient erop gewezen te worden dat het vaste rechtsspraak is van Uw Raad dat in Afghanistan banden met familie en de gemeenschap cruciaal zijn voor het leven aldaar. Wat betreft de overige elementen die de verweerder aanhaalt om te besluiten dat verwesterde Afghanen bij terugkeer geen gegronde vrees voor vervolging kennen, dient te worden gesteld dat het onduidelijk is waar zij haar informatie vandaan haalt, en dat de conclusies die zij trekt indruisen tegen wat in de hierboven aangehaalde onderzoeken wordt besloten.

De verzoeker heeft intussen een heel andere kleding- en haarstijl, hij heeft geen lange baard, hij luistert in zijn vrije tijd graag naar muziek, hij heeft intussen ook Franse en Engelse woorden in zijn woordenschat, en hij is door zijn reis naar en verblijf van meer dan een jaar in België dan ook duidelijk verwesterd. Zeker omdat hij al geruime tijd aan het werk is en zich zo weet te integreren. Hij acht het onmogelijk voor hem om zich te reïntegreren in de hiërarchale Afghaanse samenleving.

3) Antwoord op de motivering van de bestreden beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus [...]

In februari 2022 publiceerde UNHCR geactualiseerde richtlijnen met betrekking tot de beschermingsnoden van Afghanen. Daarin stellen ze duidelijk dat het voorsnog te vroeg is om beslissingen te nemen, zij het over de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming. Als reden hiervoor, geeft zij aan dat er op heden een manifest gebrek is aan voldoende informatie om een oordeel te kunnen vellen. Ook EUAA (European Union Agency for Asylum) publiceerde in april een nieuw rapport over Afghanistan, waarin ze onder andere de veiligheidssituatie bespreken, evenals de socio-economische situatie sinds de machtsovername. Zoals de verwerende partij stelt in de bestreden beslissing, concludeert ook EUAA dat het niveau van willekeurig geweld daalde sinds 15 augustus 2021. Bovendien stellen zowel UNHCR als EUAA vast dat er op dit moment slechts beperkte informatie beschikbaar is. De onderzoeksdienst van de verwerende partij, Cedoca, komt tot een andere conclusie. NANSEN vergeleek de rapporten van internationale organisaties UNHCR en EUAA met de COI-focus die op de website van het CGVS terug te vinden is (**stuk 18**). Met betrekking tot de bronnen in deze COI-

focus (en dan vooral de beweerde beschikbaarheid van voldoende informatie) , komt zij tot de volgende vaststelling: [...]

De verzoeker stelt tot zijn verbazing vast dat de verwerende partij met geen woord rept over de geactualiseerde richtlijnen van UNHCR. Dit is uiterst merkwaardig, aangezien UNHCR één van de belangrijkste bronnen van het CGVS was voor de machtsovername door de taliban. Daarenboven heeft het advies van UNHCR een significante bewijswaarde, minstens zou het dit moeten hebben: [...]

De verwerende partij kan aldus niet zomaar het advies van UNHCR naast zich neerleggen. Indien zij dit toch wil doen, moet zij met nauwkeurige en actuele informatie uit verschillende soorten bronnen aantonen waarom zij een andere mening toegedaan is. Quod non.

Ook 11.11.11 hekelt de negatieve beslissingen die door de verwerende partij werden genomen ten aanzien van Afghaanse verzoekers om internationale bescherming, tegen het advies van UNHCR in: [...]

Daar komt nog bij dat in de bestreden beslissing gesteld wordt dat de verzoeker naliet om aan te tonen dat de machtsovername door de taliban een impact heeft op zijn individuele situatie in Afghanistan. Deze verwachting is echter niet in overeenstemming met de medewerkingsplicht van het CGVS. Vluchtelingenwerk Vlaanderen analyseerde dit punt reeds zeer nauwkeurig: [...]

De bestreden beslissing moet bijgevolg minstens vernietigd worden om een volledige en correcte analyse te maken van de geloofwaardigheid van de eiser.

a) Artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet

Wat betreft artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet, vatte Uw Raad in het voornoemde arrest van 31 maart 2022 de kernvraag samen (**stuk 3**): [...]

En het antwoord op deze vraag is volgens Uw Raad dat op dit moment vooralsnog niet uitgesloten kan worden dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend te wijten is aan gedragingen van de Taliban: [...]

Het komt er dus op aan voor de verzoekende partij om aan te tonen dat **de humanitaire crisis in Afghanistan overwegend te wijten is aan de handelingen van de Taliban**, en dat de situatie aldus onder artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

[...]

In wat volgt zal de toegang voor Afghanen tot verschillende basisvoorzieningen (m.n. gezondheidszorg, voedsel en water) geanalyseerd worden, net zoals de huidige staat van werkgelegenheid/werkloosheid, waarna een analyse van de humanitaire situatie op dit moment zal volgen.

[analyse van toegang tot gezondheidszorg (i), voedselvoorziening (ii), watervoorziening (iii), werkgelegenheid (iv) en de humanitaire situatie (v) in Afghanistan met verwijzingen naar bijgevoegde landeninformatie]

vi. Conclusie m.b.t. artikel 48/4, §2, b) VW

Na de machtsovername door de Taliban zorgde voor een abrupt einde aan de buitenlandse hulp die in Afghanistan geboden werd, wat leidde tot de verschrikkelijke toestand hierboven beschreven: [...]

Opvallend is echter dat alle beschikbare informatie, vanaf augustus 2021 tot en met begin april 2022 hetzelfde stelt. Daaruit volgt dat de Taliban ofwel niet in staat is, ofwel onwillig is, om maatregelen te treffen om aan de economische en humanitaire crisis aan te pakken. Dit is niet slechts een vermoeden, maar blijkt ook uit de verklaringen van de Taliban Minister voor Buitenlandse zaken op het Antalya Diplomacy Forum in Turkije begin vorige maand: [...]

Ook de familie van de verzoeker heeft het op dit moment heel moeilijk. Het is de verzoeker die hen op dit moment financieel onderhoudt, dankzij zijn werk in België.

De verzoeker besluit dat hij de verzamelde informatie aantoont dat **de humanitaire crisis in Afghanistan overwegend te wijten is aan de handelingen van de Taliban**, en dat de situatie aldus onder artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt, waardoor aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toegekend moet worden.

b) Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

Ook artikel 48/4, §2, c) werd door Uw Raad geanalyseerd in het arrest van 31 maart 2022. Ter herinnering (**stuk 3**): [...]

iv. Conclusie m.b.t. artikel 48/4, §2, c) VW

Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat de situatie in Afghanistan op dit moment wel degelijk “een uitzonderlijke situatie [is] waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon”.

c) Conclusie wat betreft het Artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet

Ten slotte moet de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) worden geanalyseerd, met name drie arresten waarin het Hof verduidelijkt wanneer socio-economische omstandigheden de vereiste drempel van ernst bereiken om te kunnen besluiten dat er sprake is van onmenselijke behandeling, en dus van een schending van artikel 3 EVRM. In de analyse van Vluchtelingenwerk Vlaanderen wordt deze rechtspraak van het EHRM als volgt samengevat (**stuk 17**, pp. 4-6): [...]

Als de vluchtelingstatus niet toekend zou worden aan de verzoeker, moet er vastgesteld worden dat de verzoekende partij aan de voorwaarden van het artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980 voldoet. De subsidiaire beschermingsstatus moet bij gevolg toegekend worden.”

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“3. RvV arrest nr. 270 813 van 31 maart 2022.

4. Nansen, Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek, oktober 2021, [URL]

5. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan, februari 2022, [URL]

6. UNOCHA, Situation of human rights in Afghanistan, and technical assistance achievements in the field of human rights - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, 8 februari 2022, [URL]

7. OHCHR, Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan, 7 maart 2022, [URL]

8. World Food Programme (WFP), ‘Our presence is hope’: Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan, 25 januari 2022, [URL]

9. United Nations, Statement by Dr Ramiz Alakbarov, Deputy Special Representative for the Secretary General, Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator, on the Continued Food Insecurity and Malnutrition Crisis Facing People in Afghanistan, 15 maart 2022, [URL]

10. U.K. Home Office, Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban, februari 2022, [URL]

11. U.K. Home Office, Country Policy and Information Note Afghanistan: Humanitarian situation, februari 2022, [URL]

12. France 24, Afghanistan's health system on the brink as Taliban confront a difficult winter, 8 november 2021, [URL]

13. U.K. Home Office, Country Policy and Information Note Afghanistan: Security situation, februari 2022, [URL]

14. La Libre, Les Afghans aussi méritent notre aide, 23 maart 2022, [URL]

15. OSAR, Afghanistan: risques au retour liés à « l'occidentalisation », 26 maart 2021, [URL]

16. Hasth-e-Subh Daily, U.S. Airstrike on a Weapons Depot Kills 30 Taliban Militants in Helmand Province, 8 april 2022, [URL]

17. Vluchtelingenwerk Vlaanderen, Afghanistan: Juridische analyse beslissingen CGVS, 25 april 2022. [URL]

18. NANSEN Note 2 – 22, Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afghaanse dossiers, 23 juni 2022, p. 21. [URL]

19. 11.11.11 en UPINION, Between a Rock and a Hard Place: Afghan Migrants in Turkey One Year after the Fall of Kabul, 11 augustus 2022. [URL]”.

2.3. Bij aanvullende nota van 16 december 2022 brengt verweerder (middels URL) volgende landeninformatie bij:

- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;

- COI Focus “Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30” juni 2022 van 13 september 2022;

- COI Focus “Afghanistan. Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022;

- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;

- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;

- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;

- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;

- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van april 2022.

2.4. Ter terechtzitting brengt verzoeker volgende stukken bij:

“1) Attest van regelmatige verblijwoning van 30/06/2021

2) Individueel syntheseblad”

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift – onder meer – aan dat hij verwesterd is en in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Hij verwijst in het verzoekschrift uitgebreid naar landeninformatie dienaangaande en licht zijn leefomstandigheden toe in België.

4.1. In zoverre wordt geargumenteed dat ‘verwesterde Afghanen’ of ‘terugkeerders’ een sociale groep vormen in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet blijkt dat artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer :*

- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en

- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd;”.

Er dient te zijn voldaan aan beide voorwaarden (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova en Ahmedbekov, punt 89).

Het louter feit te behoren tot een sociale groep volstaat niet om in aanmerking te komen voor de erkenning van de vluchtelingenstatus. Eenmaal het behoren tot een bepaalde sociale groep werd vastgesteld, is de volgende stap immers het nagaan van het bestaan van een *nexus* tussen verzoekers behoren tot een sociale groep en verzoekers vrees voor vervolging, of afwezigheid van bescherming. Deze *nexus* wordt vereist in artikel 48/3, § 3 van de Vreemdelingenwet dat uitdrukkelijk bepaalt: *“Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.”* De *nexus* betreft het causaal verband tussen (i) het behoren tot een sociale groep en de gegronde vrees voor vervolging, of (ii) het behoren tot een sociale groep en de afwezigheid van een

effectieve en niet-tijdelijke bescherming tegen daden van vervolging, en in het bijzonder de onwil van de actoren van bescherming om bescherming te verlenen tegen de gevreesde vervolging indien de daad van vervolging op zichzelf niet is verbonden met een vervolgingsgrond. Het verband tussen het behoren tot een bepaalde sociale groep en de vrees voor vervolging die voortkomt uit de daden van vervolging, dan wel de afwezigheid van bescherming, is bijgevolg essentieel (zie bv. *EASO Guidance on membership of a particular social group*, *EASO Practical Guides Series*, March 2020, p. 18). Tevens kan een lid van een bepaalde sociale groep een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van het behoren tot een sociale groep terwijl een ander lid van dezelfde groep geen vrees voor vervolging zal hebben. Evenzo kunnen er persoonlijke omstandigheden zijn ingevolge dewelke een lid van een sociale groep bescherming kan verkrijgen terwijl andere leden van dezelfde sociale groep niet van bescherming kunnen genieten (cf. *EASO Guidance on membership of a particular social group*, *EASO Practical Guides Series*, March 2020, p. 18).

Verwestering is geen aangeboren kenmerk, noch een kenmerk met gemeenschappelijke achtergrond dat niet kan worden gewijzigd. Evenmin is het een kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit van de verzoeker om internationale bescherming dermate fundamenteel is, dat niet mag worden geëist dat hij of zij dit opgeeft (eerste voorwaarde). Afghanen met een westerse levensstijl delen het kenmerk dat zij zich in het Westen anders gedragen dan van hen wordt verwacht in Afghanistan. Uit de rapporten die voorliggen, blijkt evenwel dat deze groep zeer divers is, zowel wat betreft de achterliggende motieven en oorzaken van verwestering als de mate waarin en intensiteit waarmee verwestering deel is gaan uitmaken van de persoonlijkheid als de manier waarop de verwestering zich manifesteert. Er kan ook niet algemeen worden gesteld dat 'verwesterde Afghanen' of 'terugkeerders' in Afghanistan een gemeenschappelijke identiteit hebben die in de directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (tweede voorwaarde). Afhankelijk van de mate waarin ze zijn 'verwesterd', zal een andere uitdrukking worden gegeven aan hun re-integratie in Afghanistan. Bovendien kan deze re-integratie afhankelijk zijn van hun sociale en familiale status, hun gender, hun opleidingsniveau en de al dan niet diverse of overheersende cultuur in Afghanistan.

Gelet op wat voorafgaat, worden 'verwesterde Afghanen' of terugkeerders' niet aangemerkt als een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet, omdat niet is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden.

4.2. In de vervolgingsgronden is er echter ook sprake van 'godsdienst' en 'politieke overtuiging'. Deze vervolgingsgronden handelen over kenmerken die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft. Zoals het Hof van Justitie heeft overwogen, omvat de bescherming die onder het Unierecht op basis van de vervolgingsgrond 'godsdienstige overtuiging' wordt geboden, slechts gedrag dat een verzoeker noodzakelijk voor zichzelf acht (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Het moet gaan om gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn godsdienstige identiteit te behouden. Ook voor het slagen van een verzoek op de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' is vereist dat het gedrag is gebaseerd op een politieke overtuiging en bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van de verzoeker mag worden verwacht dat hij dit opgeeft. Opdat de verwestering valt onder een van deze vervolgingsgronden is dus vereist dat de verzoeker zich de westerse waarden en normen daadwerkelijk heeft eigen gemaakt.

In casu besluit de Raad dat een louter ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij de verzoeker om internationale bescherming aannemelijk maakt dat zijn westerse gedragingen een uitingvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor de verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

Daarnaast is het niet ondenkbaar dat een verzoeker die zich na terugkeer naar Afghanistan inspannt om zich aan te passen toch een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegedicht, waardoor hij of zij toch een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op een onmenselijke behandeling. In de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van april 2022 wordt immers aangegeven dat personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun beroep, activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-moslim beschouwd worden. Hiertoe behoren personen die naar Afghanistan terugkeren na een tijd in een ander land te hebben doorgebracht. Afghanen die worden beschouwd als verwesterd, kunnen een risico op vervolging lopen (p. 78, p. 80-81). Het gaat aldus

om de situatie waarin een verzoeker aannemelijk moet maken dat hem of haar een religieuze of politieke overtuiging wordt toegedicht door een actor van vervolging omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 28 juni 2011, "*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*", par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid '*to play the game*'.

Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, is het vooreerst verder van belang zicht te krijgen op de huidige 'geldende normen' in de Afghaanse samenleving voor personen met verzoekers profiel en het handhavingbeleid ervan.

De Raad heeft kennis genomen van de grote hoeveelheid beschikbare landeninformatie die hem door beide partijen wordt voorgelegd. De Raad is zich er tevens van bewust dat ook de drie recente rapporten van EUAA van augustus 2022 erkennen dat ze sinds de machtsovername door de taliban met verschillende uitdagingen geconfronteerd worden in het verzamelen van informatie over Afghanistan.

Ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met uitdagingen waarmee verschillende organisaties geconfronteerd worden in hun bronnenonderzoek, blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Immers, niet elke Afghaan die uit Europa terugkeert zal worden beschouwd als verwesterd omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest "*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*" van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid "*to play the game*".

Aldus blijft een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk. Een persoonlijk risico voor verzoeker om als verwesterd te worden beschouwd en om deze reden in Afghanistan te worden vervolgd, moet *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Dit neemt niet weg dat beschermingsverzoeken van Afghanen die terugkeren uit het Westen met de nodige voorzichtigheid moeten worden beoordeeld, te meer nu de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten onduidelijk is (*Country Guidance Afghanistan* van EUAA van april 2022, p. 49). De meest recente landeninformatie die door beide partijen bijgebracht wordt, laat niet toe anders te oordelen.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door verzoeker aangereikt te worden. Voorts blijkt uit de beschikbare landeninformatie opgenomen in het rechtsplegingsdossier momenteel niet dat voor alle Afghanen die onder het profiel vallen van een toegeschreven verwestering een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Bij de beoordeling of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees vervolging is nog steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij ook rekening moet worden gehouden met verschillende risicobepalende factoren, zoals het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een westers land en de zichtbaarheid van de persoon. Aldus kan de Raad de richtlijnen van EUAA bijtreden (*Country Guidance Afghanistan* van EUAA van april 2022, p. 81).

Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens in de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen beoordeeld te worden.

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

4.3. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming op 6 juli 2020 heeft ingediend en dat hij Afghanistan op vijftienjarige leeftijd zou hebben verlaten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). In Afghanistan was verzoeker afkomstig uit het dorp Zara Godaran, gelegen in het district Chaparhar in de provincie Nangarhar. Zijn regio van herkomst wordt in deze niet betwist. Gelet op zijn minderjarigheid bij aankomst in België op 31 juli 2020 werd aan verzoeker een voogd toegewezen. Sinds zijn aankomst verblijft hij onafgebroken in België. Heden is verzoeker meerderjarig.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op vijftienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een deel van zijn jongere (vormende jaren) in België doorgebracht.

Uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting blijkt onder meer dat verzoeker in België onderwijs heeft gevolgd, de Nederlandse taal heeft geleerd, momenteel werkt en zich openstelt voor de Belgische en westerse cultuur.

De goede kennis van het Nederlands toont *an sich* niet aan dat verzoeker zich de westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt op dergelijke wijze dat zij fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit en dat niet mag worden verwacht dat hij deze opgeeft. Hieruit blijkt *in casu*, gelet op de jonge leeftijd waarop hij in België is binnengekomen, onmiskenbaar wel dat hij actief participeert aan de Belgische samenleving en daarbij noodzakelijkerwijze werd geconfronteerd met westerse waarden en normen.

Voorts wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Zara Godaran, gelegen in het district Chaparhar in de provincie Nangarhar. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij opgroeide in een rurale omgeving (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-6), waar de taliban reeds voor de machtsovername aanwezig waren. Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies, voornamelijk in het kader van de strijd tussen de taliban en ISKP (COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van 23 september 2022, p. 5). Gelet op verzoekers leeftijd en zijn traject in België - grotendeels als niet-begeleide minderjarige - is het aannemelijk dat hij onbewust gedragingen heeft aangemeten die hem mogelijk in de negatieve aandacht zouden kunnen brengen van de taliban of de lokale gemeenschap in zijn dorp.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van verzoeker, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging is en het hele Afghaanse grondgebied in handen heeft.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS